

PASTER PYPE EN ZIJN TIJD 1854-1926

DEEL IX

HET INRICHTEN VAN EEN SCHOOLSCHIP

In 1897 besloten Paster Pype en zijn trouwe medewerker luitenant Adolf Cuvelier een schoolschip voor de visserij uit te rusten.

Geen van beiden waren rijk, maar Paster Pype kende gelukkig de kunst om 100 fr. uit te geven met een stuk van 5 fr. Zij richtten een tombola in, en alhoewel deze een overgrote belangstelling kende, ontbrak nog 9/10 van wat zij nodig hadden om schoolschip te kunnen spelen.

Gelukkig hielp de brave heer August Hamman (reder en scheepsbouwer te Oostende) hen uit de nood, en schonk de Vrije Visserij-school van Paster Pype op 4 oktober 1898 een zeilschip van 48,55 Brt.

Het was de zeilsloep O.154 „SEPTENTRION”. Gebouwd uit hout, te Oostende in 1880 op de werf Cattoor August, voor rekening van reder Louis de Naeyer uit Oostende.

In 1891 werd de sloep verkocht aan reder August Hamman. Ze deed haar eerste reis voor de nieuwe rederij naar de Doggerbank op 24 december 1891.

Bij de terugkomst op 10 januari 1892 miste het schip de haven en kwam terecht op het strand voor de Vuurtoren. Het werd terug vlot gebracht en had weinig schade geleden. De sloep werd hersteld op de werf August Hamman en opnieuw in de vaart gebracht.

In oktober 1898 werd de O.154 „SEPTENTRION” het eigendom van Paster Pype. Het werd gedoopt tot O.154 „T ZAL WEL GAAN” en tot schoolschip omgebouwd.

Op 26 oktober 1898 deed het schoolschip haar eerste reis, met aan boord: een stuurman, 3 matrozen, 10 leerlingen en Paster Pype. Luitenant Adolf Cuvelier trad als stuurman op.

Het schip bedreef trouwens de visserij niet zoals al de andere vaartuigen, en de opbrengst van de vangsten hielp de uitbatingskosten dekken.

Met luitenant Cuvelier, of Paster Pype, of beiden aan boord, deed „T ZAL WEL GAAN” vele reizen en nam verscheidene leerlingen mee van Paster Pype's visserij-school.

In 1903 werd het vaartuig onttakeld en verkocht aan de heer Tabary uit Oostende om als kolenmagazijn dienst te doen.

In 1904 werd het schip opnieuw verkocht aan de heer Anselmus Vanparijs en te Oostende afgebroken.

Paster Pype leert de leerlingen vis gutten.

De lessen in het optuigen van het schip.

De leerlingen van Paster Pype's school volgen de lessen op het schoolschip.

EEN REDDING OP ZEE

Op 6 augustus 1899 verlaat de kustwachter „VILLE D'OSTENDE” de haven van Oostende op kruistocht in de Noordzee, met aan boord Paster Pype en 10 leerlingen.

Twee dagen later, rond 15 u., bemerkte men op de horizon een vaartuig die noodseinen uitzond. De Belgische vlag werd opgestoken om zich te doen opmerken.

Het was de Duitse goëlette „CARL VON HAMDORF” die zinkend was. De bemanning werd aan boord genomen en in volle zee afgezet op een Hollandse stomer die naar Amsterdam voer. De schipbreukelingen zijn daar aan land gegaan om naar Duitsland terug te keren.

In de nacht van maandag 12 en dinsdag 13 oktober 1896 heerste er op onze kust een hevige storm waarbij 15 vissers het leven verloren.

De sloep O.93 „JEAN-BART” van reder Jean Geselle lag in 't zicht van Middelkerke met alle zeilen afgerukt en moest door de staats-sleepboot Nr.1 naar Oostende gebracht worden.

De sloep O.76 „JOU-JOU” van reder Pieters Eduard kwam op het strand van Westende haven recht voor de Louisastraat terecht.

De slachtoffers waren:

Gezelle Adolphe: stuurman, 33 jaar oud

Simon Andries: matroos

Vanhoucke M.: scheepsjongen

Na de storm werd het wrak van de sloep O.76 door de sleepboot binnengebracht.

De sloep O.25 „CHARLOTTE” van reder Verbiest Eduard kwam voor het Kursaal op het strand terecht en zonk.

De bemanningsleden waren:

Hagers Hendrik: stuurman

Doncke Frans: matroos

Ketels A.: scheepsjongen

Verscheidene schepen kwamen met wrakstukken binnen. De sloep O.44 „IRENEE” vaarde de haven binnen, nadat 2 man over boord geslagen waren, nl. Pauwels en Van Haverbeke, beiden 25 jaar oud.

(Vervolg volgende week)

Archief E. Vanalderweireldt
bewerkt door
Martine Vandenberghe.

Niets van deze tekst
of foto's
mag overgenomen worden
zonder schriftelijke toelating
van de uitgeefster.